

Arrest

nr. 283 679 van 20 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de informatie in jouw administratief dossier ben je afkomstig uit Quito (Ecuador). Jouw vader X (O.V. X) is afkomstig uit Lagos (Nigeria) en bezit vermoedelijk de Nigeriaanse nationaliteit. Nog voor jouw geboorte vestigde hij zich in Ecuador. Jij werd geboren op 6 november 2010. Je bent aldus nog minderjarig. Je weet niet of je in Ecuador naar school ging. Overdag speelde je spelletjes met jouw ouders en enkele vriendjes. In 2019 besloten jouw mama en jouw papa om Ecuador om een voor jou onbekende reden te verlaten. Samen met jouw vader verliet je Ecuador op 10 september 2019. Op 12 september 2019 kwamen jullie in België aan. Op 22 oktober 2019 verzocht jouw vader om internationale bescherming.

Omdat jij en jouw vader over een andere nationaliteit beschikken was ook jij genoodzaakt om die dag een eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen. Je kan niet terugkeren naar Ecuador omdat je bang bent om het vliegtuig te nemen. Daarnaast wil je in België naar de middelbare school gaan. Jouw mama is ook in België en woont bij jou en jouw papa in Antwerpen. Ter ondersteuning van jouw identiteit en nationaliteit legde je een kopie van de eerste pagina van jouw Ecuadoraanse paspoort neer, alsook jouw originele identiteitskaart en een originele geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de nabijheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle elementen in jouw dossier dient vastgesteld te worden dat je er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat je bij terugkeer naar Ecuador een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hebt.

Vooreerst heb je geen zicht geboden op jouw werkelijke levensomstandigheden in Ecuador. Gevraagd naar jouw geboorteplaats gaf je aan dat je in Ecuador geboren bent, maar dat je niet wist in welke stad. Hierop gevraagd waar je gewoond hebt in Ecuador stelde je ook dit niet te weten (CGVS, p. 2). Erop gewezen dat uit jouw Ecuadoraanse identiteitskaart blijkt dat je in Quito, de Ecuadoraanse hoofdstad, geboren bent, zei je dat dat zou kunnen. Gevraagd of je hier dan ook gewoond hebt, verklaarde je dit evenwel niet te weten (CGVS, p. 2 en 3). Gevraagd of je in een dorpje of in een grote stad gewoond hebt, verklaarde je dat je dacht dat je in een stad gewoond hebt. In welke stad kon je opnieuw niet zeggen (CGVS, p. 5). Gevraagd of je steeds in diezelfde stad gewoond hebt, zei je opnieuw dat je dacht van wel, al wist je het eigenlijk niet (CGVS, p. 5). Je stelde voorts dat je in Ecuador niet naar school bent gegaan (CGVS, p. 3). Gepeild naar wat je wel zoal gedaan hebt in Ecuador, gaf je aan dit vergeten te zijn. Gevraagd hoe een normale dag er voor jou in Ecuador uitzag, vertelde je dat je dat niet wist, dat je dat vergeten was (CGVS, p. 3). Toen je gevraagd werd wat je dan wel deed gezien je niet naar school ging, verklaarde je dat je niet meer wist of je naar school bent gegaan in Ecuador. Je bent dat immers vergeten (CGVS, p. 4). Gepeild naar wat je dan wel deed overdag, vertelde je dat je wel eens spelletjes speelde met jouw ouders en met jouw vriendjes (CGVS, p. 4). De namen van deze vriendjes wist je echter niet meer (CGVS, p. 5). Evenmin kon je zeggen hoe je jouw vriendjes had leren kennen (CGVS, p. 5). Gevraagd hoe je met jouw vriendjes, die Spaans spraken, kon praten, vertelde je dat je vroeger Spaans kon, maar nu niet meer (CGVS, p. 5). Hoe je deze taal geleerd had, wist je echter niet (CGVS, p. 5). Uitgenodigd om alles te vertellen wat je nog wist over jouw leven in Ecuador, zei je dat je enkel wist dat je er gewoond hebt en dat je de rest vergeten bent (CGVS, p. 3). Gevraagd wie er allemaal bij jou in hetzelfde huis woonde, zei je dat je samenwoonde met jouw vader, maar dat je niet weet of er verder nog iemand bij jullie woonde (CGVS, p. 3). Gevraagd in wat voor een woning jullie leefden in Ecuador – een vrijstaande woning, een appartement, een kamer – moest je opnieuw het antwoord schuldig blijven en zei je dat je dat niet wist (CGVS, p. 4). Evenmin wist je of je vader werkte in Ecuador en hoe hij geld verdiende om in jullie levensonderhoud te voorzien (CGVS, p. 5). Tot slot stelde je nog dat jouw mama nu in Antwerpen woont, maar je wist niet of zij al vóór of pas na jullie vertrek uit Ecuador naar België was gekomen (CGVS, p. 5). Je wist evenmin of er nu nog familie van jou in Ecuador woont (CGVS, p. 4). Ofschoon er rekening dient te worden gehouden met jouw jonge leeftijd, zijn deze vage en ontwijkende verklaringen allerminst aannemelijk.

Ook van een minderjarige verzoeker kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij antwoorden kan geven op vragen die de kern van zijn leven in zijn land van herkomst raken.

Wat er ook van zij, je verklaarde dat jij en jouw ouders nooit problemen hebben gekend in Ecuador (CGVS, p. 6). Je bent enkel eenmaal tegen de tafel gebotst waardoor je een wonde aan je hoofd had. Deze werd in het ziekenhuis door een dokter verzorgd (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom je niet kan of wil terugkeren naar Ecuador stelde je aanvankelijk dat je dat nog niet gevraagd hebt aan jouw ouders. Gevraagd of je zelf redenen had waarom je niet terug zou kunnen gaan naar Ecuador, verklaarde je dat je niet wilde terugkeren. Gevraagd waarom je dit niet wilde, gaf je aan dat je niet terug kan omdat je het vliegtuig niet durft te nemen (CGVS, p. 6 en 7). Dit motief houdt evenwel geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Andere redenen waarom je niet wil of kan terugkeren naar Ecuador zijn er niet (CGVS, p. 6 en 7).

Betreffende jouw verklaringen dat je in België wil blijven en volgend jaar het middelbaar onderwijs wil aanvatten (CGVS, p. 6) kan er opgemerkt worden dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van jouw wens om in België te studeren. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar jouw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien je dit wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet je je, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Jouw identiteit en jouw Ecuadoraanse nationaliteit, zoals blijkt uit jouw paspoort, jouw identiteitskaart en jouw geboorteakte, staan niet ter discussie.

Volledigheidshalve kan er nog opgemerkt worden dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw vader eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt: "Verzoeker sluit zich volledig aan bij de procedure van zijn vader. Hij verwijst volledig naar het verzoekschrift van zijn vader zoals in bijlage."

Beoordeling

3. Verzoeker verwijst naar de procedure die door zijn vader wordt gevoerd. De zaak van verzoekers vader is bij de Raad gekend onder rolnummer 283 388.

Bij arrest 283 678 van 20 januari 2023 werd inzake verzoekers vader als volgt geoordeeld:

"[...]

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende meer dan een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen,

getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers verweer dat hij “niet onmiddellijk” wist welke stappen hij moest ondernemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is niet aannemelijk. Verzoeker slaagde er immers in om vanuit Nigeria naar Ecuador te reizen, gedurende enige jaren in Ecuador te verblijven en vervolgens met zijn – in Ecuador geboren – zoon via Italië naar België te reizen. Verzoeker toont bijgevolg aan dat hij zich afdoende kan informeren teneinde de wereld rond te reizen zodat aangenomen moet worden dat hij ook tijdig informatie over het verzoek om internationale bescherming kon vergaren.

5. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de ‘gegronde vrees voor vervolging’. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Daargelaten de discussie of verzoeker in 2003 of 2007 Nigeria verliet, brengt hij geen concreet element bij waaruit kan blijken dat hij actueel in de negatieve belangstelling staat van de autoriteiten of andere mogelijke actoren van vervolging ingevolge zijn – gepercipieerde/vermeende - homoseksualiteit.

Het blijkt immers dat (i) verzoeker vader is van een zoon die werd geboren in Ecuador en – ook ter zitting bevestigt - in België plant te huwen met een vrouw, zodat hij bij terugkeer naar Nigeria als heteroseksueel zal worden aanzien, (ii) hij in 2018 probleemloos een nieuw paspoort bewoog op de Nigeriaanse ambassade te Brussel, en (iii) uit het bijbrengen van verschillende Nigeriaanse documenten - een bewijs dat hij in Nigeria niet getrouwd was, drie afschriften van de Nigeriaanse ambassade, een brief van de geboortecommissie in Nigeria – een probleemloze verhouding met de Nigeriaanse overheid naar voor komt.

6. Verzoeker verwijst naar homoseksuele geaardheid.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht vast dat verzoekers verklaringen over zijn “introductie” in de “homoseksuele activiteiten” niet aannemelijk zijn: (i) verzoeker kan geen naam geven van personen die hem meenamen naar geheime homoseksuele feestjes, (ii) verzoeker was voor zijn “introductie” niet aangetrokken tot mannen en kan geen enkele reden geven waarom hij alsnog werd uitgenodigd voor homoseksuele feestjes, (iii) verzoeker is incoherent in de Vragenlijst en tijdens het gehoor over het aantal keren dat hij werd aangevallen omwille van zijn vermeende homoseksualiteit.

Dit geldt des te meer omdat verzoekers verklaringen niet kloppen niet met het voorgelegde politierapport. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat binnen de homofobe Nigeriaanse maatschappij iemand naar de Nigeriaanse politie zou stappen en zou melden dat hij is aangevallen omwille van deze homoseksualiteit én tevens stelt dat de politie de intentie had om hem hierbij te helpen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en te stellen dat hij zich niet op zijn gemak voelt om over zijn seksualiteit te praten (hoewel hij beweerdelijk deelnam aan homoseksuele feesten), het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn homoseksualiteit, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake het politierapport, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dienaangaande geen andere informatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet."

4. Bij het voorgaande voegt zich de vaststelling dat verzoeker, wiens Ecuadoraanse nationaliteit blijkt uit het bijgebrachte paspoort, op generlei wijze enig verweer voert inzake de motivering omtrent zijn levensomstandigheden en achtergrond en dat zijn vrees geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS